

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, advokáta so sídlom vo **Z.**, **správcu konkurznej podstaty úpadcu I. a.s. „v likvidácii“**, so sídlom v **B.**, proti žalovanej **S.**, so sídlom v **B.**, **o zaplatenie 112.885.945,70 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 97/1996, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. februára 2009, sp. zn. 8 Co 40/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 19. októbra 2004, č.k. 16 C 97/1996-208 zamietol žalobu, ktorou sa I. a.s. (ďalej len „fond“) v zmysle § 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“) domáhal zaplatenia sumy 3.400.802.000,- Sk (112.885.945,70 €) s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej mu nezákonnými rozhodnutiami M. z 19. septembra 1994 (č. X.) a 3. marca 1995 (č. X.). Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Rozhodnutím M. z 15. januára 1996 č. X., právoplatným 5. februára 1996, bolo totiž fondu v zmysle § 37 ods. 2 a ods. 3 písm. e/ zákona č. 248/1992 Zb. o investičných spoločnostiach a investičných fondoch (ďalej len „zákon č. 248/1992 Zb.“) odňaté povolenie udelené mu podľa § 8 zákona č. 248/1992 Zb. a za správcu jeho majetku bola určená H., a.s. (§ 34 ods. 2 zákona č. 248/1992 Zb.). Zavedením správy prešla pôsobnosť štatutárneho orgánu a dozornej rady fondu na správcu (§ 37 ods. 8 zákona č. 248/1992 Zb.). Keďže žaloba bola podaná po právoplatnosti uvedeného

rozhodnutia (25. apríla 1996), na jej podanie bol oprávnený len správca. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 19. februára 2009, sp. zn. 8 Co 40/2005 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Osobitne sa zaoberal námietkou žalobcu, že súd prvého stupňa dôsledne nerozlišoval medzi sankciami podľa § 37 ods. 3 písm. d/ zákona č. 248/1992 Zb. (pozastavenie nakladania s majetkom fondu), ktorej dôsledkom je ustanovenie dočasného správcu majetku (§ 37 ods. 8 zákona č. 248/1992 Zb.), a podľa § 37 ods. 3 písm. e/ zákona č. 248/1992 Zb. (odňatie povolenia udeleného fondu podľa § 8 alebo § 37b zákona č. 248/1992 Zb.), ktorej dôsledkom je určenie správcu majetku (§ 34 ods. 2 zákona č. 248/1992 Zb.), pričom pôsobnosť štatutárneho orgánu a dozornej rady fondu prechádza len na dočasného správcu. Vyslovil, že zákon č. 248/1992 Zb. síce výslovne nevymedzuje právomoci správcu, avšak vzhľadom k jeho úlohe, ktorou je správa majetku fondu až do zrušenia fondu súdom, a v súvislosti s oprávneniami dočasného správcu, je s použitím argumentu logického výkladu práva „a minori ad maius“ zrejmé, že pôsobnosť štatutárneho orgánu a dozornej rady fondu prechádza aj na správcu. Podľa názoru odvolacieho súdu bol dôvodom pre zamietnutie žaloby aj nedostatok podmienky vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., ktorou je zrušenie nezákonného rozhodnutia. Aj keď to zákon výslovne nestanovuje, v prípadoch, kedy po zrušení nezákonného rozhodnutia treba vydať nové rozhodnutie, je potrebné počkať do právoplatného skončenia veci a následne o náhrade škody rozhodnúť aj s ohľadom naň, pretože súd je ním tiež viazaný. Rozhodnutia M. z 19. septembra 1994 a 3. marca 1995 boli síce pre nezákonnosť zrušené, avšak v prvom prípade Ministerstvo v ďalšom konaní rozhodlo rovnako (rozhodnutie z 15. januára 1996, č. X., právoplatné 5. februára 1996), a v druhom prípade bolo konanie zastavené, nakoľko dôvod jeho vedenia odpadol. Vzhľadom k týmto skutočnostiam nárok na náhradu škody nie je opodstatnený. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na to, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) oboma súdmi nižších stupňov. Poukázal na rozdiely medzi sankciami uloženými podľa § 37 ods. 3 písm. d/ zákona č. 248/1992 Zb. a § 37 ods. 3 písm. e/ zákona č. 248/1992 Zb. a ich následkami spočívajúcimi v rozdielnych právomociach ustanovených správcov, a zdôraznil, že právnym dôsledkom

rozhodnutia M. z 15. januára 1996, č. X. nemohol byť prechod pôsobnosti štatutárneho orgánu a dozornej rady fondu na správca, aj keď to ministerstvo vo výroku rozhodnutia konštatovalo. Okrem toho z konania súdov v danej veci vyplynulo, že súdy akceptovali zastúpenie fondu právnym zástupcom splnomocneným predstavenstvom, ktoré už v tom čase údajne nemohlo pôsobnosť štatutárneho orgánu vykonávať. Pokiaľ boli súdy toho názoru, že fond nemohol platne splnomocniť právneho zástupcu prostredníctvom predstavenstva, mali tieto nedostatky odstrániť. Tiež namietal, že určený správca nebol nikdy zapísaný v Obchodnom registri ako subjekt oprávnený za fond konať. Nestotožnil sa s právnym záverom odvolacieho súdu o nesplnení podmienky vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. Za správne nepovažoval ani rozhodnutie o trovách konania pred súdom prvého stupňa. Poukázal na znenie § 33 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v spojení s § 25 ods. 2 tohto zákona, podľa ktorých žalovaná nemala právo na náhradu trov konania. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k obsahu dovolania nevyjadřila, nakoľko ho považovala za neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p.

Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie je odôvodnené výhradne nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Žalobca navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu ako celok. Pokiaľ dovolaním napadol výrok tohto rozsudku o trovách konania, smeruje jeho dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak odvolací súd a/ zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ako je ale výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (mediiným) o uznesenie o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. teda vylučuje prípustnosť dovolania žalobcu proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania. Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku nebola preukázaná procesná vada konania zakladajúca zmätočnosť, nemožno prípustnosť dovolania proti tomuto výroku vyvodit' ani z § 237 O.s.p.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je v prejednávanej veci procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. augusta 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková